

LO NINNO É LO TSARET

PATOIS DE TORGNON

(PAR LAURENCE PERRIN)

[1-2] Y ave in queu in ninno, in pitché melet, qu'y allive to fiér, i trottive é i dzeyive avoué lé popón dou veladzo. In dzor sisse popón y an deut : « Ah ma toteun comèn i sarie bé sé lo ninno y isse in tsaret ! ».

[3-4] Adón lo greu y a deu : « É bén, vo lo fézo mè lo tsaret ! ». Adón y a pren dè tocquet dé lan, y a pren lo martèlet, y a pren la rèsetta, y a pren lo verboquén, y a pren lé clleu, désèn y a ressó, coppó, tsapotó : é pin é poun, é pin é pan... y a fét in bé tsaret.

[5-6] Apré y a fé co lé rove dé beûc, i ll'a beuttó in bé sercillo outor é lè-z-à montéye ou tsaret. Djacque, sisse popón tot ézo ! É lo ninno co dé pleu : loui devàn é lo tsaret apré !

[7-8] Lé popón i tsardzivoun la fruitte can y alivoun ramasà lé pomme. In dzor y an tsardzé dé pomme plen lo tsaret é lo ninno lle dizive : « Na paé, y é tro pèzàn ! ».

[9-10] Ma lé popón y an po icoutó, y an beuttó incò dé pomme. Paé, can lo ninno y è partì, lo tsaret... y a fé crac ! Adón lo ninno i ployive : « Naaaa, lamondjeu... mon bé tsaret ! ».

[11-12] Boneur qué lo greu y è passó dé lé é y a deu : « Ma coui y è qu'i ploye ? ». Lé popón y an deut : « Ah, y è lo ninno perquè lo tsaret y è rot ».

[13-14] Adón lo greu y a détacó lo tsaret, y a torna pren lo martèlet, la rèsetta, lo verboquén é lé clleu, é pin é poun, é pin é pan... y a arundzé lo tsaret.

[15-16] Lo ninno y éve to countèn ma y a deu : « Popón, si queu betode pomé tan dé pomme dusù mon tsaret ! ». É lé popón dou veladzo, to contèn qué lo pitché melet y ave queuttó dé ployà, y an fé an bella ronda outor dou tsaret.